

stigningsafgift med paaløbne Renter hæfter paa Ejendommen med den for kommunale Skatter og Afgifter hjemlede Pante- og Fortrinsret og kan i Mangel af rettidig Betaling inddrives ved Udpantning.

§ 43.

I Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen af Hensyn til Samfundsinteresser finder det ønskeligt, at private Grunde i Kommunen ikke bebygges, eller at en vis Bebyggelse bevares, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at tilstaa Ejeren hel eller delvis Fritagelse for Erlæggelse af den i Medfør af nærværende Lov Ejendommen paahvilende Grundskyld og Grundværdistigningsafgift. Betingelsen herfor er dog, at Ejeren overfor Kommunalbestyrelsen forpligter sig til ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke at foretage Byggeforanstaltninger paa Grunden, og Kommunalbestyrelsen kan forlange at Servitut herom paalægges vedkommende Ejendom. Den Ejer, som i Henhold hertil har erholdt Fritagelse for eller Nedsættelse i kommunal Grundskyld, er forpligtet til indenfor det Tidsrum, i hvilket Eftergivelse eller Nedsættelse er ham tilstaaet, i hvert Aars Januar Maaned til Kommunalbestyrelsen at indgive skriftlig Erklæring om, hvorvidt og i hvilket Omfang der er foregaaet Forandringer i Ejendommens Udnyttelse. Er saadanne Forandringer foregaaet, hvilket Kommunalbestyrelsen naar som helst kan lade konstatere ved Omvurdering, bestemmer Kommunalbestyrelsen, hvorvidt og i hvilket Omfang den tilstaaede Eftergivelse eller Nedsættelse skal bortfalde.

I øvrigt kan kommunal Grundskyld ikke eftergives eller nedsættes; men Kommunalbestyrelserne kan, hvor en Ejendom udelukkende benyttes til Beboelse af indtil 3 Familier, og hvor det overfor Kommunalbestyrelsen godtgøres, at Ejeren, saafremt han skal svare den fulde ham paalignede Grundskyld bliver nødsaget til at realisere Ejendommen, under ganske særlige Omstændigheder, hvor det skønnes, at en saadan Realisation af Ejendommen bør undgaas, med Samtykke for Sognekommunernes Vedkommende af Amsraadet og for de øvrige Kommuners Vedkommende af Indenrigsministeren tilstaa Ejeren Henstand med Grundskyldens Erlæggelse, indtil Ejendommen maatte blive afhændet eller udnyttet paa anden Maade. For den givne Henstand vil der være at fastsætte de i § 12*) foreskrevne Betingelser.

§ 44.

I samtlige i § 2**) nævnte Kommuner kan Kommunalbestyrelserne, naar Bestemmelse herom optages i de i Medfør af § 5***) udfærdigede Vedtægter, paalægge en Bygningsskyld, der svares af Bygninger, som helt eller delvist er bestemte til Beboelse; den svares kun af den Del af Bygningsværdien, der falder paa Beboelsen, og som overstiger 20 000 Kr. pr. Beboelseslejlighed; findes Lejligheder af nævnte Art i Bygninger, der ogsaa er bestemte til andet Brug, svares Bygningsskylden kun af den Del af de paagældende Bygningers Vurderingssum, der falder paa den førstnævnte Del af Bygningen. Afgiften kan ikke overstige 1 pCt. af den afgiftspligtige Bygningsværdi.

I Kommuner, hvor Bygningsskyld indføres, foretager Vurderingsraadet paa Begæring af Kommunalbestyrelsen en særlig Vurdering af de paa Grunden værende Bygninger. Bygningerne ansættes til det Beløb, som Opførelsen af Bygningen har kostet Ejeren; for Bygninger opførte inden Aaret 1914 dog til det Beløb, som Opførelsen efter Vurderingsraadets Skøn vilde have kostet Ejeren, saafremt Opførelsen

*) § 12 skal være § 42.

**) § 2 skal være § 32.

***) § 5 skal være § 35.